

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Eyðun Klakstein

FRÓÐI VESTERGAARD

Eg hati klandur og stríð

POSITIV FÓLK GERA MEG **GLAÐAN**, MEN EG **HATI** KLANDUR OG **STRÍÐ**, SIGUR **FRÓÐI VESTERGAARD**, SUM **STARVAST** Í NORÐURLANDAHÚSINUM. HANN ER **B-MENNISKJAÐ**, OG TAÐ HEVUR **EISINI** SÍNAR **FYRIMUNIR**

Starv?

Projektleiðari og samskipari í Norðurlandahúsinum

Hvat er tað besta við starvinum?

Tað besta við starvinum er, at eg næstan hvønn dag møti nýggjum spennandi avbjóðingum og sleppi at gera tað, sum hevur mín áhuga. Hartil fái eg í starvinum nógvar positivar upplivingar og føli, at eg kann gera mun. Starvið er fleksibult bæði so og so.

A ella B menniskja?

B heilt avgjørt. Tað hevur absolut sínar fyrimunir, t.d. tá ið man spælir tónleik ella skal arbeiða seint út á kvøldið, men vansin er, at tú fær sovið ov lítið. Eg eri bara noyddur at góðtaka tað, eg eri.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Eg lurti nógvar eftir tí nýggja sum kemur út í Føroyum og royni eisini at fylgja við norðurlendskum tónleiki. Mær dámar allan góðan tónleik og njóti bæði harðan rocktónleik og klassiskan kórtónleik og annað. Tað, sum hevur týðning fyri meg, er, at tann, sum framførir, veruliga leggur sína sál í tónleikin og meinar tað, hann ella hon syngur. Teknikkur skal til, men er ikki altíð nógmikið.

Hvør er besti sangur, sum er gjørdur?

Eg veit tað ikki. Summir sangir eru so góðir, at tú aldrin troyttast av teimum. Eitt dømi er »Súrligar nætur« hjá Kára P., A Whiter Shade of Pale hjá Procul Harum og fleiri líknandi sangir, sum hava ein klassiskan bygna í akkordskiftum og samanseting. Hetta tiltalar opinbart okkum vesturlendingar og hevur opinbart nakað við okkara mentan at gera.

Hvat ger teg glaðan?

Tá ið tað gongur væl hjá mínum nærmastu, og tá ið eg eri saman við positivum fólki.

Hvat ger teg keddan?

Tá ið eg veit, at onkur, sum kenni væl, ikki hevur tað gott, ella tá ið fólk eru negativ og grenjut ella tosa ilt um onnur. Eg hati klandur og stríð.

Hvat er luksus fyri teg?

At hugna mær saman við teimum, sum eg eri góðar við.

Hvussu eru tínir matvanar?

Eg eti ofta havgrýn um morgunin. Kanska eina suppu ella salat middegi og heitan mat til døgurða um sekstiðina, ella eti eg nátturða. Tað er ikki vigtigt fyri meg at fáa heitan mat hvønn dag. Ofta kann matur og at passa mattíðir blíva ov nógvar av tí góða. Eg tími heldur ikki at eta tað sama fleiri dagar í somu viku.

Hvar er tín yndisrættur? Góður ræstur fiskur – einki er betri.

Hvat brúkar tú frítíðina til?

At vera saman við familjuni og hugna og tónleik saman við vinum. Mítt arbeiði ger, at eg upplivi minst 1 ella 2 konsertir um vikuna og onkuntíð fleiri.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpi?

Mær dámar best kjaksendingar og onkuntíð ein fót bóltsdyst. Síðan teldan og internetið komu, hyggi eg sjáldan í sjónvarp. At hyggja ov nógvar í sjónvarp kennist sum burturspilt frítíð.

Hvat lesur tú í lútuni?

Seinastu tvey árin havi eg lisið nógvar bókur. Ein fantastisk bók, sum eg ofta vendi aftur til, er ein samrøða við Dalai Lama, sum kallast »Kunsten at leve lykkeligt« – eg vil viðmæla øllum at lesa hesa.

Hevur tú eina fyrimynd (hvørja)?

Eg havi nógvar fyrimyndir – millum annað fólk, sum sýna veruligt tolsemið og bakka upp, tá ið á stendur. Fleiri av mínum fyrimyndum eru longu farnar foldum frá.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Demokratiskt gásarhold

Ein øgiligur gangur úr erva í morgun, tíðliga í morgun.

Ikki hatta flogfarið, sum plagar at fara yvir okkum klokkan fimm pluss minus nakrar minuttir hvønn einasta morgun, Harrin letur okkum.

Tað hoyrist bara sum ein fjart dun langt har uppi, sum samdrigið er. Heldur ikki tjóð-fuglurin. Hann er ikki so árla á veingjum.

Og hann hvínur um lagnu sína: aftur í Føroyum í ár.

Nei, hetta er gartan. Ein gartandi misnøgd. Grágæs, sjálvandi.

Og har fara so tvær grágæs við nógvari ferð suðureftir. Tær eru ikki blíðar, hoyrist. Hava júst frætt, at fólkaræðið hevur skert fríðingina.

Ja, fólkaræðið. Hvørjum borgar tí fyrri? Tryggjar tað nakað sum helst? Ikki so frægt sum væl gødda grágás.

Ein bóndalobby gav onkrum, sum hevur makt, eitt prei um velt lendi.

Grágásin eigur fleiri vinir enn figgindar her í Føroyum, sambært hoyringarskrivunum.

Men at skjóta ella styggja gás er ein etiskur spurningur, so her ræður minnilutin.

Løgtingið fekk kortini eisini hetta stigið, demokratiinum at frama, upp í eina vasa, ein vasa við nýttinum solum.

So, tá ein grágás ella fleiri grágæs, tær eru oftast nógvar í senn, »flyver í flok, når de er mange nok«, sum skaldið segði, seta seg á gras, skal tann, sum eigur grasið, skriva eitt bræv, eina umsókn: kann eg sleppa at skjóta grágæsna, sum eta bœin hjá mær, plaffa tær niður?

Senda brævið til Fiskimálaráðið og biða í nakrar vikur eftir svari. Og tá eru gæsna langt síðani rýmdar á bœin hjá onkrum øðrum, sum so noyðist at skriva bræv til Fiskimálaráðið og so framvegis og so framvegis.

Samstundis fáa bøndur pengar frá Fiskimálaráðnum til at framleiða meira stráfóður (tað kallaðist at hoyggja fyrr), tí gæsna eta tað, sum neytini skuldu hava.

Og gæsna eru alt annað líka neyvan býttari enn so, at so skjótt, tær siggja ella hoyra byrsuna, skunda tær sær av veltum lendi í óvelt ella út á vegin, tí har eru tær friðaðar enn sum áður.

Samanumtikið fáa tær ikki gásahold av slíkum sniðalopum.

Annars er fólkaræðið sum altíð effektivt. Tað arbeiðir so skjótt, at tí nýttist als ikki at vera til arbeiðis minst hálvan annan ársfjórðing um árið.

Tíbetur eru tey fólkavaldu so ikki tímalønt, tí so var eingin tímalønin meira til Kalla á tingi.

Tiggju lógir um dagin, einki problem.

Men nú hildu tey kortini, at ferðin var í so nógvar fram móti summarfrínum ultimo vetur.

Tí hevur eitt nýtt fyrbrigdi stungið seg upp í fólkaræðinum. Tað eitur aftur í nevnd.

Nøkur vilja ikki sjálvboðin viðganga, at í einum fólkaræði eigur meirilutin at ráða. Fólkíð er meirilutin og fólkíð hevur valt meirilutan í parlamentinum at umsita meirilutan og gera, sum hann vil, etikkur undantikin sjálvandi.

Men so leingi til ber at gúppa eitt dubiøst mál aftur í nevnd, er vón. Aftur í nevnd at venda ella hvørva.

Skipanin er góð, flennið ikki, tí einki frægari er, sigst. Nógvar annað er roynt, uttan úrslit, sigst eisini.

Fólkaræðið hevur tí brúk fyri satiru og skemti. Tí sjálvst er fólkaræðið vánaligt skemt og satira uttan nakað.

Men mistøk eiga at vera endurtikin. Eingin lærir nakað av teimum fyrstu ferð, men kanska aðru ferð ella triðju ferð.

Latið okkum fegnast. Um ein góðan mánað verður summar. Vit leypa várið um.

Og sólin er ikki blind. Hon sær. Og hon brúkar sólbrillur, tá hon speglar sær í sjónum.

Gartanin úr erva hvørur so líðandi suðureftir. Tær skvetta á lögtingið. Ætlaðu at seta seg á velta lendið á takinum har, men tað er ikki longur.